

- ★ LUKUVUOSI PAKETTIIN
- ★ TUULAHDUS IDÄSTÄ
- ★ OSAKUNNAN KESÄ

2

2018

56. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

**KARHUN-
KIERROS**

Karhunkierros

2/2018

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

Ilkka Terho

Juho Tuomi

Jari Yli-Kauhaluoma

Maria Djakonowsky

Oona Laine

Laura Mykkänen

Reetta Peltonen

KARHUNKIERROS

Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti
Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913
ISSN 1239-1913 (Painettu).
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

JULKAISIJA
Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA
Ilkka Terho
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

Kannen kuva
Reetta Peltonen

Kannen nimiö
Kalle Järvenpää
muokannut Ilkka Terho

Painos
70 kappaletta

Paino
Painosalama OY

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

4. ● ● ● ● ● Pääkirjoitus

5. ● ● ● ● ● Q-kulma

6. ● ● ● ● ● Osakunnan inspehtorin terveiset

8. ● ● ● ● ● Osakunta - tiedekuntajärjestö

9. ● ● ● ● ● Alkaneen vuoden kuulumisia

10. ● ● ● ● ● Itärintamalta ei mitään uutta? Eipä!

17. ● ● ● ● ● Kesällä tapahtuu!

18. ● ● ● ● ● Puolimatkan krouvi

22. ● ● ● ● ● Kuolemattomat

Välitilinpäätös

Osakunnan vuosisykli lähen- telee puoltaväliä. Tässä vai- heessa voidaan (jälleen ker- ran) todeta, että osakunnan vuosi kuluu pelottavan nopeasti, kun harpomme vuoden alun Topelius- sitseistä uusien ehtoon kautta koh- ti sipin alastonta uuttavuotta. Vasta kuluneen kevään aikana olemme päässeet nauttimaan osakunnalla yli kymmenestä toinen toistaan riehak- kaammasta juhlasta sekä lukuisista enemmän tai vähemmän säännöllis-istä tapahtumista.

Osakunnan toiminnan keskiö koos- tuu aktiivisista virkailijoista ja toi- mikunnista. Vaikka vuoden voidaan ajallisesti sanoa olevan puolivälissä, on virkailijoiden työn tärkein vaihe vasta edessä. Nimittäin tuleva syksy ja uuden lukuvuoden alku. Paukkuja on oltava vielä kesän jälkeenkin, vaikka päälle painavat uudet haasteet opiske- lussa ja horisontissa siintää jo marras- kuun kokous, jossa kapulaa siirretään

seuraajalle. Mielekkäät ja kiinnosta- vat osakuntaillat, excursiot ja muut tapahtumat integroivat syksyn uudet fuksit toimintaamme ja lähentävät osakuntasukupolia. Satakuntatalo houkuttelee asunnoillaan kyllä jäse- niä, mutta virkailijat ja toimikunnat tekevät heistä osakuntalaisia!

Kuitenkin nyt on aika hengähtää het- keksi. Siirtää katseet vasta alullaan olevaan kesään, joka on alkanut ehkä mitä parhaimmilla säillä. Tämän leh- den sivuilta löydät koontia kuluneesta keväästä sekä vinkkejä kesän tapahtu- miin niin Satakunnassa, kuin Helsin- gissäkin!

Hyvää ja rentouttavaa kesää kaikille!

Kuva: Reetta Peltonen

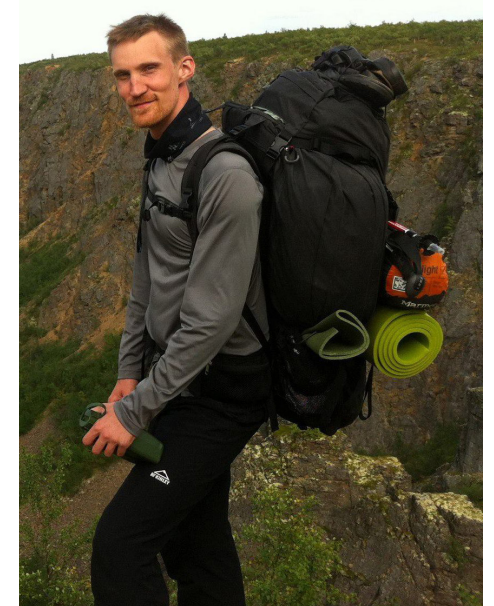
Maakunta mielessäin

Hieno osakuntakevät on jäämässä taakse ja kohta on taas kesä. Kesän tullen monella osakuntalaisella on useita hyviä syitä suunnata kulkunsa osakunnan kanta-alueelle, historial- liseen Satakuntaan. Kotiseudulla on muun muassa sukulaisia, lomaviet- topaikkoja ja, iloksemme, monille työtä.

Jos kanta-alueella töiden ja sukuloin- nin lomassa tullee kaivanneeksi osa- kuntaa, toimintaa osallistuminen on- nistuu helposti myös Satakunnasta poistumatta, sillä osakunta järjestää 3.-5.8.2018 kesäretken kuntavieraa- seensa Karviaa. Tuolloin Karviassa on Karvia-päivät, joten luvassa on perin- teisen riemukkaan kesäretken lisäksi myös markkinahumua.

Osakunnan seniorijärjestö Satakun- nan Kilta puolestaan järjestää kesä- retken Porissa sijaitsevaan Satakun- nan museoon, jossa on avattu uusi perusnäyttely, jonka osana on osa- kunnan inspektoriparin J. J. ja Maila Mikkolan Laaksola-kodin esineistöä. Esineistöä on vastikään korservoi- tu kokoelman omistavan Satalinnan Säätiön varoilla ja toimesta. Kesäret- ken ajankohtana Porissa on käynnis- sä sekä SuomiAreena että Porin Jazz -tapahtumat.

Maakunnassa matkaillessa kannattaa myös poiketa Harjavallassa sijaitse- vaa Emil Cedercreutzin museoon, jossa on esillä osakunnan kunniajäse- nen, vapaaherra Emil Cedercreutzin, elämäntyö. Luonnonkauniilla paikal- la Kokemäenjoen varressa sijaitsevan museon yhteydessä on myös alati täydentyvä veistospuisto. Osa Emil Cedercreutzin säätiön omistaman ja Harjavallan kaupungin ylläpitämän museon teoksista on osakunnan mu- seon tallettamia.

Jos taas maakuntamatkoillaan haluaa hengähtää ja viettää hetken luonnon rauhassa, osakuntalaisten käytössä on Sipin mökiksi kutsuttu huvila, joka sijaitsee Kauvatsalla Puurijärven ja Isosuon kansallispuiston välittömässä läheisyydessä. Puurijärvi on kuuluisa lintujärvi ja huvilan alue on rauhal- lista seutua. Onnekas ja riittävän rau- hallinen vierailija saattaa nähdä myös huvilaa vartioivan karpän.

Tiedoksi niille, jotka jäävät Helsinkiin: Myös teille on luvassa vapaamuotoista toimintaa. Siitä kuitenkin lisää vasta kesällä.

Reipasta ja raikasta kesää toivottaen,

Q

Osakunnan inspehtorin terveiset

Yliopistojen kevätlukukaudet, tai kuten asia Helsingin yliopistossa ilmaistaan, lukuvuoden neljäs opetusperiodi, ovat päättymässä vapun jälkeen ja olemme valmistautumassa talven opintojen ja puurtamisen jälkeen kevään juhlimiseen ja kesän odotukseen. Tässä kirjoituksessani palaan inspehtorikauteni tähänastisiin tapahtumiin, ja onpa alma materissakin tapahtunut yhtä sun toista, joten muutama sana Helsingin yliopiston kevätkauden tapahtumista sallittakoon.

Inspehtorikauteni alkoi Satakuntalaisessa ehtoossa viime lokakuussa. Satakuntalaisen Osakunnan edellinen inspehtori, emeritaprofessori ja tämänhetkinen UNESCO-professori Hannele Niemi luovutti silloin karhukäätynsä ”fuksi-inspehtorille”. Olen SatO:lle kiitollinen siitä, että olen päässyt osaksi jatkumoa, joka on alkanut jo vuonna 1653. Vähän yli 30 vuotta sitten osakuntaan vastakirjautuneena fuksina en olisi voinut kuvitella, että eräänä päivänä toimin inspehtorina. Tässä tehtävässä olen jo nyt päässyt tutustumaan osakuntaan, osakuntalaisiin sekä osakunnan läheisiin yhteistyökumppaneihin ja sidosryhmiin, kuten Satalinnan Säätiöön ja Emil Cedercreutzin Säätiöön. Osakunnan tapahtumista erityisen mieleenpainuvia ovat olleet Satakuntalainen ehto, itsenäisyyspäivän juhlat ja vuosijuhlat. Olen päässyt muutaman kerran mukaan myös osakunnan kokouksiin, joista marraskuinen virkailijavaalikokous maratoneineen jäi hyvin mieleen. Satakuntalainen Osakunta on aktiivinen, hengeltään hyvä ja selkeästi tulevaisuuteen suuntautuva monitieteinen

ja -taiteinen yhteisö.

Helsingin yliopisto sai vuoden alussa kokoonpanoltaan täysin uudistuneen hallituksen, jonka puheenjohtajana toimii nyt presidentti Tarja Halonen. Huhtikuisessa ennätyspitkässä kokouksessaan yliopiston hallitus valitsi uudeksi rehtoriksi kaupunkiekologian professorin Jari Niemelän. Uusi rehtori ei ole vielä kaikkia korttejaan paljastanut, mutta uskoisin koko yliopistoyhteisön toivovan opetuksen, tutkimuksen ja hallinnon mittakaavaltaan massiivisten rakennemuutosten jälkeen ennen kaikkea hengähdystaukoa ja mahdollisuutta keskittyä

päätehtäviinsä. Niitä ovat yliopistolain mukaan vapaan tutkimuksen sekä tieteellisen ja taiteellisen sivistyksen edistäminen, tutkimukseen perustuvan ylimmän opetuksen antaminen sekä opiskelijoiden kasvattaminen palvelemaan isänmaata ja ihmiskuntaa. Näiden ylevien tehtävien lisäksi lakiteksti velvoittaa yliopistoja edistämään elinikäistä oppimista, toimimaan vuorovaikutuksessa muun yhteiskunnan kanssa sekä edistämään tutkimustulosten ja taiteellisen toiminnan yhteiskunnallista vaikuttavuutta. Uudella rehtorilla riittää pohtimista myös yliopiston yhteisöllisyyden kehittämisessä ja yliopiston kouluttamien tutkijoiden sitouttamisessa tutkijan ammattiin. Tieteentekijöiden liiton äskettäisen kyselyn mukaan suurin osa nuorista tutkijoista harkitsee siirtymistä kokonaan muihin tehtäviin ja erityisesti yliopistojen ulkopuolelle.

Tämän kirjoituksen ilmestyessä ovat Satakuntalaisen Osakunnan civikset vapunaattona jo lakittaneet Apollo-

veistoksen yhdessä Satakunnan Killan ja Emil Cedercreutzin säätiön kanssa. Lastenlehdon puistoon pystytetyn veistoksen on suunnitellut satakuntalainen kuvanveistäjä ja osakunnan merkkihenkilö Emil Cedercreutz. Haluan toivottaa kaikille osakuntalaisille onnea ja menestystä kevään loppurutistuksiin sekä oikein hyvää kesää töiden, opintojen, harrastusten ja muitten rientojen parissa!

Jari Yli-Kauhaluoma,
osakunnan inspehtori

Kuva: Iikka Terho

Osakunta - tiedekuntajärjestö

Eräs ylioppilaselämään liittyvistä aktuelleista ilmiöistä on osakunnan ja tiedekuntajärjestöjen suhde toisiinsa ja ylioppilaaseen. Viime keväänä mainitsi ylioppilaslehdessä eräs kirjoittaja mm., että tiedekuntajärjestöt syrjäyttäisivät osakuntajärjestelmän. Onko kysymyksessä valtataistelu vai ”nuoremman veljen” ekspansio. Ei ainakaan valtataistelu; lähinnä ehkä ekspansiivinen ja toistaiseksi tervehkinen kilpailu. Mistä kilpaillaan? Kannattajista - sieluista. On selvästi havaittavissa, että erittäin vilkkaasti toimiva tiedekuntajärjestöt kiinnostavat ylioppilaita. Toiminta on spontaanista, hyvin järjestettyä ja informoitua. Voimat ja toiminta voidaan keskittää kapealle sektorille, joka sivuaa opiskelevan ylioppilaan alaa. Erittäin älykäs ratkaisu vakiinnuttaa osakuntalaitos maakunnalliselle pohjalle osoittautui vuosien mittaan yhdistäväksi, kokoavaksi tekijäksi. Nykyaikana ei maakuntahengellä liene suurta merkitystä yhdistäjänä ja vastaavasti toisistaan erottavana tekijänä. Kommunikation kehitys viime vuosina on aiheuttanut sen, että tunteenomaiset maakuntarajat ovat häviämässä. Taloudelliset ja hallinnolliset rajat eivät enää seuraa maakuntarajoja. Osakuntalaitos joutuu nykyään kantamaan monenlaisten traditioiden painoa. Useat niistä ovat kunnioitettavia. Eräät häviävät, jos kehitys kulkee eteenpäin. Sen sijaan useat tiedekuntajärjestöt ovat suhteellisen nuoria. Ikä ei paina. Eikä monet turhuudet. Mutta asiat, jotka osakunnassa ratkaisee, auktoriteetti ja perinne, ratkaisee tiedekuntajärjestöissä usein ryhmä.

Kumpi parempi? Jäsenmäärältään useat niistä ovat suhteellisen suuria, joten ylioppilaspoliittisena tekijänä ne ovat huomioonotettavia. Tahto hallita on lähinnä yleisinhimillinen. Viime edustajiston vaaleissa tiedekuntajärjestöt valtasivat useita paikkoja. Jos toisaalta ajattelemme tilanteen käänteiseksi siten, että tiedekuntajärjestöjen ja osakuntien asemat olisivat vaihtuneet, voimme tehdä yksimielisen johtopäätöksen, että osakunnilla maakunnallisella pohjalla ei olisi tämän hetkistä tiedekuntajärjestöjen merkitystä. Tätä tekijää ei osakuntalaitos voi enää sivuuttaa. Tulevaisuutta ajatellen on paikallaan, että molemmat instituutiot harkitsevat laajempia yhteistoimintamahdollisuuksia, yksilön intressit ja kehitysmahdollisuudet huomioiden. Suurimmat vaikeudet tässä tehtävässä ovat suomalaiselle järjestötoiminnalle ominaiset kompleksisuus ja minä-keskeisyys. Pienenä kansakuntana meillä ei ole varaa siirtyä ”separatistiselle opintosuunnalle”, vaan kaikki mahdollisuudet on käytettävä molempien hyväksi.

Osakuntalaitoksen päätehtäviä on koota eri alojen opiskelijat yhteen, antaa heille mielipiteenvaihto- ja yhteistoimintamahdollisuuksia laajalajaisen toiminnan puitteissa, jonka toiminnan osakuntien taloudelliset voimavarat mahdollistavat. Tiedekuntajärjestöjen päämäärä on sama. Miksi ei yhteisvoimin? Eikö meidän suomalaisten oli aika päästä nurkkapatriotismista ja poroporvarillisuudesta ja siirtyä milekkään toiminnan tielle? Aloite on ylioppilaiden.

Kirjoitus on alkujaan julkaistu Satakuntalaisen osakunnan lehdessä 3/1962 ja sen on kirjoittanut Osakunnan silloinen jäsen Jussi Hakaniemi.

Alkaneen vuoden kuulumisia

Vuosi 2018 on alkanut osakunnalla melkoisen mielenkiintoisesti. Erityisesti alkava vuosi oli mielestäni jännittävä osakuntatoimintaa pyörittävien virkailijoiden osalta: viime vuonna osakuntaamme liittyneitä lähti virkailijoiksi omien laskujeni mukaan ainakin kahdeksan kappaletta. Myös hallituksen puolella uusi veri virtaa, sillä aiemmin osakunnan hallituksessa toimineita on vain kolme kahdestatoista.

Itse näen tällaisen vaihtelevuuden enimmäkseen positiivisena asiana. Pidän tosi paljon siitä, että meillä osakunnassa on ihmisiä, jotka vuosi toisensa jälkeen ottavat erilaisia vastuita ja tehtäviä kantaakseen ja ovat toiminnassa innolla mukana, mutta tällainen vaihtelu ns. kertarysäyksellä toi hieman uudenlaista näkökulmaa ja puhtia tähän vuoteen.

Uusien virkailijoiden ja toimijoiden lisäksi jo vuosia osakunnalla viettäneiden välille on muodostunut uudenlaisia siteitä. Se, mistä olen erityisen iloinen, on ns. uusien ja vanhojen kohtaaminen. Fuksivuosisukupikuntia tuntuu olevan vuosi vuodelta vähemmän – tai ainakaan ne eivät ole niin sulkeutuneita kuin ennen.

Meidän osakuntamme vahvuuksia on mielestäni juuri yhteisöllisyys. Toisia tervehditään ja ihmiset kohtaavat toisensa aidosti. Jos joku tarvitsee apua, hän saa sitä. Olen itse tullut jotenkin poikkeuksellisen paljon autetuksi osakunnalla tämän kevään ai-

kana: milloin olen tarvinnut apua tulostimen kanssa, milloin tossuja lainaksi käydäkseni kaupassa juuri ennen sen kiinni menemistä, milloin jopa ystävän tueksi päivystyskeikalle.

Hyvin monet näistä asioista on varmistanut Satakuntatalo ja asumiseni siellä. Tämä onkin nyt päivän

polttava kysymys: peruskorjauksen aikataulu on nyt sen verran selvä, että vuoden päästä kaikki Talolla asuvat valmistelevat jo muuttoa pois alta. Tässä meidän tulee haastaa itsemme ja kysyä, tarvitsemmeko Taloa pysyäksemme yhtä yhteisöllisinä, apuna toisillemme ja kontaktissa toisiimme. Vaikka Talo juuri meidän erikoisu-

utemme ja vahvuutemme, siinä piilee myös ns. talokeskeisyyden riski. Itse toivon, että myös ne osakuntalaiset ja osakunnasta kiinnostuneet, jotka eivät asu Talolla, löytävät jatkossa entistä paremmin toimintaan mukaan – ja tuntevat olonsa kotoisaksi ja tervetulleeksi yhteisössä, joka pitää yhtä ajasta ja paikasta riippumatta.

Maria Djakonowsky,
Osakunnan hallituksen puheenjohtaja

“Meidän osakuntamme vahvuuksia on mielestäni juuri yhteisöllisyys.”

Itärintamalta ei
mitään uutta?

Eipä!

Yhdessä-Tillsammans saa jatkoa! Tällä kertaa tämä osakuntien tuorein tyyliuuntaus yhdistää Suomen itä-länsi suunnassa, kun Wiipurilaisen Osakunnan toimittajakaksikko päästettiin irti Karhunkierroksen kansissa. Unohda siis hetkeksi Yterin hiekat, Rauman Ganaali sekä keltaisena lainehtivat pellot ja valmistaudu kulttuurimatkalle kesäiseen Lappeenrantaan!

Saimaalle avautuu näkymä myös
kirkon kellotapulista.

★ Vallien vaahteroiden alta on parhaimmat näkymät satamaan.

Kuvitellaan tilanne, jossa viaton satolainen jostain hiivatin syystä päätyisi Suomen toiselle laidalle, Etelä-Karjalan outoon pääkaupunkiin. Ilmassa on farssin ainekset, paniikki on todellinen ja aito. Olisiko wiipurilaisista civiksistä mitään apua?

Laura:

“No eihä tos mitää hätäiltävää oo. Lappeenranta on kuitenkin menevä kesäkaupunki.”

Oona:

“Eiks tollee voi sanoo jokasesta Suomen kolkasta? Emmie nyt tiiä onks siinä nukkuvass rajakaupungis kauheest koettavaa. Lyhyt matka Venäjälle?”

“No mitä! Onha se nyt oikeest kesäkaupunkien kaupunki. Mieti nyt vaik kesäiltaa valleil kamujen kaa. Kattelit Saimaalle ja kuuntelet ku Karjalan kunnailla pauhaa torvisoolona Linnotuksen kirkon kajareist aina tasan kello kymmene.”

“Hitto, on tos kyl sitä jotain. Hakee sen kuolevan kauppakeskuksen Assästä [S-market Armadasta] pussikaljaa, käppäilee korkeelle mäelle ja tuijottelee lipuvii laivoja ja satamassa norkoilevii tyyppjeä. Merestä ei vaan saa samaa fiilistä kun järvestä. Järvi on jotenkin rauhallisempi ja turvallisempi, pehmeempi. Ja lämpimämpi, jos tekee mieli uimaan.”

“Niinpä. Ja Mylski [Myllysaari], ku etelänlomail ois. Voi pelaila biitsii, lojuu laitureil, hyppää tornist vetee tai kahlata rannast uimaa.”

“Ei se mikään Mylski oo, se on Myltsi. Joskus kuullu sitäki varianttia et joku idiootti sano et Mylläri.”

“Mylläri se nyt ei ainakaa oo. Sil nimel ei piä sanoo, vaik ois kui lännest.”

Jatkuu

“Sit kantsii kans käyvä terdellä. Satamassa on parhaat apajat, siellon ne kaks idyllistä laivaravintolaa, joilla voi istuu illan viilennettyäki, kun niillä on ne lämpö- lamput ja viltit ja kaikkee. Ja kun nälkä jossain vaihees yllättää niin terassilta voi kierii jätskille – tai sit sille kuuluisalle vedylle tai atomille, lihapiirakalle joka on vitisti enempi kun lihapiirakka. Henkilökohtasesti suosittelisin atomia munalla, ei kurkkusalaattia.”

“Nykyäähä niit saa kasvisversionaki. Miu uus suosikki on vety munalla ja savujuustol- la. Pitää kyl syömisin vastapainoks koittaa vähä liikkeukki. Ite ainaki aattelin vetää sitä rantareittii Skinnarilast Palloo.”

“Kaukaast tuli mielee, no ainaki Kaukaan tehtaan ha- jut...”

“Jos meil jotain siel on niin huikeit kaupunginosien ja paikkojen nimii ainakii. Pallo ja Skinnarila just, sit on Tykki, Pusupuisto, Kimpinen, Tirilä, Rutola, Nuijamaa, Taikinämä- ki, Kaukas...”

“Baska haisee, balalaikka soi...”

Sataman venelaiturit ohittava Ain- onkatu kaartaa kohti Myllysaarta.

“Mut onha siel päi myös Tuen Grilli [idän ihme SaiPaa tukeva purilaispaik- ka]. Yks parhaist! Ainaki jos on luotta- mine siihe Grillit huurussa -ohjelmaa. Sillo Lappeenrantaki pääs päiväks maa- ilman kartalle.”

“Ja meillä on tietysti globaalia mainetta niittänyt tv- sarja Sorjonen. Katu-uskottavuus lisäänty kyl ker- taheitolla, kun Yle rupes syöttää propagandaa siitä, et venäläiset pyörittää kuumankosteessa bordertow- nissa huume- ja prostituutiobisneksiään eikä mis- sään uskalla kulkee pelkäämättä.”

“Nii, eihä siel oikeest ihan yhtä paljon tapahu ku se sarja antaa ymmärtää. Kylhä niit venäläisii näkyy kaduil, mut aika harmit- tomii ovat, ellei Prisman jonos ohittamist ja parkkiruudun vii- vojen ylittämist lasketa.”

“Jep, itänaapurit tuo mestoille sitä suuren maailman kansainvälistä meininkiä ja ku- hinaa. Jos skandaaleja ja jännitystä kaipaa, voi mennä kattomaan surullisenkuuluisia elokuvateattereita, jotka pääs Hesariin ja Suomen Kuvalehteen asti kohtalonsa takii. Ja joita Pave Maijanenkin muute symppaa. Tai sit voi mennä rajavyöhykkeelle seikkai- lee luvattomasti.”

“Elä nyt lietso, sehän on rikos! Vaik sitähan varsinkii viime ke- sänä harrastettii. Kaikilla on jostain syyst pakkomiellel päässä sielt pois.”

Jatkuu

“Onneks se on aika helppoo. Laittoman rajanylityksen sijaan voi ottaa alleen Allegron ja hurauttaa idän metropoliin, Pietariin. Ja Viipuriin pääsee kanavaa pitkin risteillen, se on oikeestikin ihan cool homma.”

“Ja onha siel lentokenttäki, jos iha hätä iskee. Hesaaki pääsee paris tunnis junal!”

Kesäpäivän viettoon houkutteleva piilopaikka kaupungin laitamilla.

*Teksti: Oona Laine ja Laura Mykkänen
Kuvat: Laura Mykkänen*

KESÄLLÄ TAPAHTUU!

22.6. - 23.6 OSAKUNNAN JUHANNUS
(NIIN SIPILLÄ KUIN SATAKUNTATALOLLAKIN)

14.7. - 22.7. PORI JAZZ JA SUOMI AREENA

21.7. - 29.7. RAUMAN PITSIVIIKKO
27.7. MUSTAN PITSIN YÖ

3.8. - 5.8. OSAKUNNAN KESÄRETKEI KARVIAAN

1.9. -> FUKSIT SAAPUVAT!

Kuva: Iikka Terho

Puolimatkan krouvi

Osakunnan vuoden ensimmäinen puolikas polkaistiin käyntiin perinteisesti Topelius-sitseillä. Tänä vuonna Topelius täytti kunniotettavat 200 vuotta! Turun ja Porin lääni juhlisti tätä länsisuomalaisittain ylivermaisella tavalla, tällä kertaa VSO:n tiloissa.

3.2. vaihdettiin jälleen kerran osakunnan virkoja. Tällä kertaa satakuntalaisille tyypillisessä maatilanhengessä. Osakunnan apuemännistön loitimasta maittavasta ruoasta saapuivat nauttimaan niin maatilanhemännät ja isännät kuin eläinkunnan edustajatkin. Loppuillasta paikalle ilmaantui myös osakunnan hyvä ystävä Pertti. Tyyllilleen uskollisena, hän juhli uusia virkailijoita railakkaasti, mutta aamulla jäljellä oli enää Pertin lannevaatteen kaisloja.

Koitti huhtikuun loppu ja toukokuun alku. Vappuaattona nautittiin auringon lämmöstä, apuementien leipomista munkeista sekä perinteisistä vappuriennoinsta. Muutama osakuntalainen oli lähtenyt Suomen rajojen ulkopuolelle, Tarttoon ja Uppsalaan viemään vapun ilosanomaa. Vappupäivänä sateinen sää ei estänyt osakuntalaisia valtaamasta perinteistä Ullanlinnanmäen rinnettä ja nauttimasta värikkäistä haalareista sekä valkolakeista!

Kuva: Antti Torkki

Kuva: Reetta Peltonen

Osakunnan 364. vuosijuhla vietettiin perinteiseen tapaan Satakuntatalolla. Juhlassa nautittiin maittavien ruokien lisäksi useista taidokkaista musiikkiesityksistä sekä puheista. Pöytäosuuden jälkeen julijat siirtyivät alakertaan kahvin ääreen jännittämään Eevan rahaston arpajaisia. Kahvit naututtuaan juhlaväki laitto jälleen jalalla koreasti, kun he antautuivat tanssin pyörteisiin kauniissa Kilta-salissa. Virallinen osuus oli hoidettu ja jatkot voitiin aloittaa...

Kuva: Reetta Peltonen

Väittelyä Viisissä:
Antti T: *"Tiera anna esimerkki."*
Hetken hiljaisuus...
Tiera H: *"Mun pitää lähteä käymään Hakaniemessä!"*

"Mä olen juristi enkä mikään nörtti"

- Essi R. kun kysyttiin että tietääkö hän kuinka tietokone toimii

"Miten sua taivutetaan?"

- Tiera kysyy keittositseillä kun Lempi pitää puhetta

"Vastaa sopivan tasoisella vastauksella: Nönnönmöö."

- Osakunnan puolivirallinen hallintorunkkari Lassi S. osallistuu yhdistyslain soveltamista käsittelevään keskusteluun

KUOLEMATTOMAT!

TAATTUA SATAKUNTALAISTA LAATUA JO VUODESTA 1654.

"Ne civekset on tuolla alhaalla"

- Perinteistä läppää osakunnilla, tällä kertaa Tiera H:n sanelemana

"Suurin osa suomalaisista on kuitenkin tyhmiä"

- filosofian yo Vihervirta Festival på Båtenilla

"Oliko joku laulu mielessä vai mikä oli mielessä?"

- Tieran ja osakunnan seniorien viestittelyä uuteen laulukirjaan liittyen

"Hyi saatana ku sun hengitys haisee kaikilta viinoilta"

- Honksu Iikalle silliksellä

Antti T. Milizalle:
"Jutellaan vähän illemmalla, mulla on sulle yks kysymys"
Ossi H. keskeyttää:
"Tuletko vaimokseni?"

- Kolmikon keskustelua UEII:n siliksellä

"Krapula comes from latin, it's a fancy word"

- Ossi opettaa etymologiaa GH:n Svantelle varjovuosijuhlilla

"Miks te ootte kaikki jostain Raumalta? Mun psyyke ei kestä tätä."

- Porilaine Lauri L. Viisissä UEII:n silliksellä

"Kilta toi viime vuonna veitsen joka helpottaa osakuntalaisten syömistä"

- Mäkipää muistelemassa vuju kokkareilla

Tiera H:
"Onko lakki tallella?"
Saska S:
"Joo, kaikki perintökalleudet on tallella!"

- Historioitsijoiden koodikieltä viranvaihdoissa

"En mie tiedä mikä on valko-viinin ja marinadin ero"

- Vieraileva itämaan tietäjä purkaa turhautumistaan Viisissä

"Sä oot sen päättäny et mä en tuu tänää."

- Kopsu toteaa realiteetit VVK:n jatkoilla

"Nakkibileissä voi joskus olla kivaa"

- Bilehirmu Tiera Hirvonen

HYVÄÄ KESÄÄ!

